

UZVAROT GRĒKU

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 6. nodaļa, 1. Jāņa 1:8-2:1.

ATMIŅAS PANTS:

“Grēks vairs nevaldīs pār jums, jo jūs neesat padoti bauslībai, bet gan žēlastībai.” (Rom. 6:14)

Sa darbi nevar mūs izglābt, kāpēc tad vispār ar tiem sevi apgrūtināt? Kāpēc vienkārši neturpināt grēkot?

6. nodaļa ir Pāvila atbilde uz šo svarīgo jautājumu. Pāvils šeit runā par to, ko vispārīgi saprot ar “svētdarīšanas” procesu, ar kura palīdzību mēs uzvaram grēku un arvien vairāk un vairāk atspoguļojam Kristus raksturu. Vārds “svētdarīšana” Vēstulē romiešiem parādās tikai divas reizes – Rom. 6:19, 22 “hagiasmos”, kas no grieķu valodas nozīmē „svētdarīšana”. Latviešu valodā tas šajos divos pantos ir tulkots ar vārdu “svētums”.

Vai tas nozīmē, ka Pāvilam nav ko teikt par to, ko saprot ar svētdarīšanu? Nepavisam ne.

Bībelē “svētdarīt” nozīmē “veltīt”, parasti Dievam. Tādējādi svētdarīšana bieži ir atklāta kā pabeigts darbs pagātnē. Piemēram, “līdz ar visiem svētajiem” (Ap.d. 20:32). Svētdarītie pēc šīs definīcijas ir tie, kas ir nodoti Dievam.

Bet šis vārda “svētdarīt” lietojums Bībelē nekādā gadījumā nenoliedz svarīgo mācību par svētdarīšanu vai faktu, ka svētdarīšana ir visas dzīves darbs. Bībele spēcīgi apstiprina šo doktrīnu, bet tā vispārīgi lieto citus terminus, lai to aprakstītu.

Šajā nedēļā aplūkosim vēl vienu aspektu glābšanai ticībā, ko var viegli pārprast: apsolījumi uzvarai pār grēku cilvēka dzīvē, ko Jēzus ir izglābis.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. novembrī.

Kur vairojies grēks

Rom. 5:20 Pāvils izsaka spēcīgu apgalvojumu: "Kur vairojies grēks, tur pār pārēm vairojas žēlastība." Viņa doma ir – lai arī cik liels ir grēks un cik šausmīgas ir grēka sekas, Dieva žēlastība ir pietiekama, lai ar to tiktu galā. Kādu cerību tam vajadzētu dot katram no mums, īpaši kad mēs esam kārdināti domāt, ka mūsu grēki ir pārāk lieli, lai tos piedotu! Rom. 5:21 Pāvils parāda, ka, lai gan grēks ir vadījis nāvē, Dieva žēlastība caur Jēzu ir sakāvusi nāvi un var dot mums mūžīgo dzīvību.

Izlasī Rom. 6:1. Par kādu loģiku Pāvils šeit runā un kā Rom. 6:2-11 viņš atbild uz šāda veida domāšanu? _____

Pāvils sniedz interesantu argumentu virkni 6. nodaļā, kāpēc taisnotam cilvēkam nevajadzētu grēkot. Sākumā viņš raksta, ka mums nevajadzētu grēkot, jo mēs esam miruši grēkam. Tad viņš paskaidro, ko viņš ar to domā.

Iegremdēšana kristību ūdeņos aino bēres. Kas tiek apglabāts? "Vecais" grēka cilvēks – tas ir, miesa, kas dara grēku, miesa, ko pārvalda vai kontrolē grēks. Rezultātā šī "grēka miesa" tiek iznīcināta, un mēs vairs ilgāk nekalpojam grēkam. Rom. 6. nodaļā grēks ir personificēts kā kungs, kas valda pār saviem kalpiem. Ja reiz "grēka miesa", kas ir kalpojusi grēkam, ir iznīcināta, grēka kundzība pār to izbeidzas. Tas, kurš pieceļas no ūdens kapa, kļūst par jaunu cilvēku, kas vairs ilgāk nekalpo grēkam, bet staigā jaunā dzīvībā.

Kristus nomirstot ir nomiris reizi par visām reizēm, bet Viņš ir tagad dzīvs uz visiem laikiem. Tāpēc kristietis, kas ir kristīts, ir nomiris grēkam reizi par visām reizēm un viņam nevajadzētu atkal nonākt tā pārvaldībā. Protams, kā jebkurš kristīts kristietis zina, grēks nepazūd automātiski no mūsu dzīves, kad mēs izkāpjām no ūdens. Nebūt grēka pārvaldībā nav tas pats kas necinīties ar to.

"No tā mēs skaidri redzam, ko nozīmē apustuļa vārdi. Visi šādi apgalvojumi kā "mēs esam miruši grēkam", "mēs dzīvojam Dievā" utt. norāda, ka mēs nepakļaujamies savām grēcīgajām kaislībām un grēkam, pat ja grēks mūsos turpinās. Neskatoties uz to, grēks paliek mūsos līdz mūža galam, kā mēs lasām Gal. 5:17: "Jo miesa iekāro pretēji Garam, bet Gars – pretēji miesai. Tādēļ ka tie abi stāv viens otram pretī, jūs nevarat darīt visu, ko gribat." Tāpēc visi apustuļi un svētie atzīst, ka grēks un grēcīgās kaislības paliek mūsos, kamēr miesa ir pārvērtusies pelnos, un jaunā (apskaidrotā) miesa ir augšāmcēlusies, kas ir brīva no kaislībām un grēka." (Mārtiņš Lutērs "Commentary on Romans", 100. lpp.)

Kad valda grēks

Kāds padoms mums ir dots Rom. 6:12? _____

Vārds "valdīt" parāda, ka "grēks" šeit ir attēlots kā karalis. Vārds, kas šeit tulkots kā "valdīt", grieķu valodā burtiski nozīmē "būt karalim" vai "darboties kā karalim". Grēks ir arī pārāk labprātīgs pieņemt valdīšanu mūsu mirstīgajās miesās un diktēt mūsu uzvedību.

Kad Pāvils saka "neļaujiet grēkam valdīt" (KJV), viņš šeit ietver domu, ka taisnots cilvēks var izvēlēties neļaut grēkam kļūt par viņa dzīves kungu. Šeit ienāk cilvēka griba.

"Jums ir jāsaprot gribas patiesais spēks. Tā ir valdošā vara cilvēka dabā, lēmuma pieņemšanas jeb izvēles spēks. Viss ir atkarīgs no pareizas gribas darbības. Izvēles spēku cilvēkiem ir devis Dievs, viņiem ir tas jāvingrina. Tu nevari izmainīt savu sirdi, tu nevari pats no sevis atdot Dievam savas pieķeršanās jūtas, bet tu vari izvēlēties Viņam kalpot. Tu vari atdot Viņam savu gribu, tad Viņš strādās tevī, lai tu gribētu un darītu saskaņā ar Viņa labo gribu. Tādējādi visa tava būtība tiks nodota Kristus Gara pārvaldībā. Tavas pieķeršanās jūtas būs vērstas uz Viņu, tavas domas būs saskaņā ar Viņu." (E. Vaita "Ceļš pie Kristus", 47. lpp.)

Vārds Rom. 6:12, kas tulkots kā "iekāre", grieķu valodā nozīmē "ilgas". Šīs ilgas var būt vai nu uz labām, vai uz sliktām lietām. Kad valda grēks, tas liks mums ilgoties pēc sliktā. Ilgas būs spēcīgas, pat neuzvaramas, ja mēs paši pret tām cīnīsimies. Grēks var būt nežēlīgs tirāns, kas nekad nav apmierināts, bet kas vienmēr atgriežas, lai dabūtu vairāk. Tikai ticībā, tikai balstoties uz uzvaras apsolījumiem, mēs varam atmest šo nežēlīgo kungu.

Vārds "tāpēc" Rom 6:12 (RV) ir svarīgs. Tas rada saikni ar to, kas ir pateikts iepriekš, īpaši ar to, kas ir pateikts Rom. 6:10, 11. Kristītais cilvēks tagad dzīvo Dievam. Tas ir, Dievs ir viņa jaunās dzīves centrā. Cilvēks kalpo Dievam, darot to, kas iepriecina Dievu, un tāpēc viņš nevar kalpot vienlaikus grēkam. Viņš ir "dzīvs Dievam Jēzū Kristū".

Pārskati vēlreiz E. Vaitas citātu šodienas tēmā. Ievēro, cik izšķiroša ir brīvās gribas nozīme. Kā morāliem radījumiem mums ir jābūt brīvai gribai – spēkam izvēlēties pareizo un nepareizo, labo un jauno, Kristu un pasauli. Nākamajās 24 stundās mēģini apzināti izsekot līdzi, kā tu izmanto savu brīvo gribu. Ko tu vari uzzināt, kā tu izmanto šo svēto dāvanu? _____

Nevis zem likuma, bet zem žēlastības

Izlasi Rom. 6:14. Kā mums šis pants jāsaprot? Vai tas nozīmē, ka desmit baušļi uz mums vairs neattiecas? Ja nē, kāpēc? _____

_____

Rom. 6:14 ir viens no Vēstules romiešiem atslēgelementiem. Un tas ir viens no tiem, ko mēs bieži dzirdam citētu tādā kontekstā, kad kāds mums, adventistiem, stāsta, ka septītās dienas sabats ir atcelts.

Tomēr tas acīmredzami nav tas, ko šis pants nozīmē. Mēs jau iepriekš uzdevām jautājumu, kā var atcelt morāles likumu, bet grēks vēl joprojām ir realitāte. Jo morāles likums ir tas, kas definē grēku! Ja tev būtu jālasa viss tālākais Vēstulē romiešiem, pat kaut vai tikai 6. nodaļā, tad būtu grūti iedomāties, ka šajā diskusijā par grēka realitāti Pāvils pēkšņi varētu pateikt: "Morāles likums – desmit baušļi, kas definē grēku, – ir atcelti." Tas šeit nekādā ziņā neiederas.

Pāvils saka romiešiem, ka cilvēks, kas dzīvo "zem likuma" – tas ir, jūdu kārtībā, kāda tā tika praktizēta tajos laikos ar visiem tās cilvēku veidotajiem noteikumiem un regulējumiem –, būs grēka pārvaldībā. Pretēji tam cilvēks, kas dzīvo žēlastībā, uzvarēs grēku, jo likums ir ierakstīts viņa sirdī un Dieva garam ir ļauts vadīt viņa soļus. Saskaņā ar Jēzu Kristu kā Mesiju, būt Viņa taisnotam, būt kristītam Viņa nāvē, iznīcināt "vecu cilvēku", celties, lai dzīvotu jaunu dzīvi – tās ir lietas, kas gāzīs grēku no mūsu dzīves troņa. Ņem vērā, ka tieši šādā kontekstā parādās Rom. 6:14 – kontekstā uzvaras apsolījumam pār grēku.

Mums nevajadzētu definēt "zem likuma" pārāk ierobežojoši. Cilvēks, kas šķietami dzīvo "zem žēlastības", bet nepaklausa Dieva likumam, neatradīs žēlastību, bet nosodījumu. "Zem žēlastības" nozīmē, ka caur Dieva žēlastību, kā tā ir atklāta Jēzū, nosodījums, ko likums neizbēgami atnes grēciniekam, ir paņemts malā. Tādējādi, būdami tagad brīvi no šī nāves soda, ko atnes likums, mēs dzīvojam "jaunu dzīvi", ko raksturo un padara redzamu fakts, ka, būdami miruši sev, mēs vairs neesam grēka vergi.

Vai tu esi piedzīvojis realitātē jaunu dzīvi Kristū? Kādi redzami pierādījumi var norādīt, ka tas atklāj to, ko Kristus ir paveicis tevī? Vai ir kaut kas, ko tu esi atteicies atlaist un kāpēc tev tas būtu jādara? _____

_____

Grēks vai paklausība?

Izlasi Rom. 6:16. Ko Pāvils šeit pasaka? Kāpēc viņa argumenti šeit ir ļoti melni un ļoti balti? Tas ir, viens vai otrs, bez vidusceļa. Kādu mācību mums vajadzētu gūt no šī skaidrā pretstatījuma? _____

Pāvils atkal atgriežas pie domas, ka jaunā ticības dzīve nedod brīvību grēkot. Ticības dzīve padara iespējamu uzvaru pār grēku. Patiesībā tikai ar ticības palīdzību mēs varam iegūt uzvaru, kas mums ir apsolīta.

Personificējot grēku, kas kā ķēniņš valda pār saviem padotajiem, Pāvils tagad atgriežas pie grēka salīdzinājuma ar kungu, kas pieprasa paklausību no saviem kalpiem. Pāvils norāda, ka cilvēks var izvēlēties kungus. Viņš var kalpot grēkam, kas vada nāvē, vai arī viņš var kalpot taisnībai, kas vada uz mūžīgo dzīvi. Pāvils neatstāj mums vietu vidusceļam vai telpu kompromisam. Ir viens vai otrs, jo beigās mēs piedzīvosim vai nu mūžīgo dzīvību, vai mūžīgo nāvi.

Izlasi Rom. 6:17. Kā Pāvils šeit paplašina to, ko viņš bija izteicis Rom. 6:16?

Ievēro, cik interesanti paklausība šeit ir saistīta ar pareizo doktrīnu. No grieķu valodas "doktrīna" nozīmē "mācība". Romas kristiešiem bija mācīti kristīgās ticības principi, kam viņi tagad paklausīja. Tādējādi Pāvilam pareizā doktrīna, pareizā mācība, ja tai paklausa "no sirds", Vēstulē romiešiem palīdz kļūt par "taisnības kalpiem" (Rom. 6:18, KJV). Mēs reizēm dzirdam, ka doktrīnai nav nozīmes, kamēr mēs parādām mīlestību. Šādā veidā ļoti vienkārši tiek izteikts kaut kas tāds, kas patiesībā nemaz nav tik vienkāršs. Kā teikts iepriekš, Pāvils bija ļoti nobažījies par viltus doktrīnām, kurām bija pakļauta Galatijas draudze. Tāpēc mums jābūt uzmanīgiem ar apgalvojumiem, kas kaut kādā veidā nomelno pareizās mācības svarīgumu.

Grēka kalpi, taisnības kalpi. Pretstats ir ļoti spēcīgs. Ja pēc kristībām mēs grēkojam, vai tas nozīmē, ka mēs esam patiesi glābti? Izlasi 1. Jāņa 1:8-2:1. Kā šie panti palīdz mums saprast, ko nozīmē būt Kristus sekotājam un tomēr būt pakļautam krišanai? _____

Brīvs no grēka

Paturot prātā to, ko mēs līdz šim esam pētījuši Rom. 6. nodaļā, izlasi Rom. 6:19-23. Uzraksti Pāvila galvenās domas kopsavilkumu. Vēl svarīgāk, jautā sev, kā tu vari padarīt savā dzīvē reālas svarīgās patiesības, par kurām šeit runā Pāvils. Kādi jautājumi šeit ir likti uz spēles? _____

Pāvila vārdi šeit parāda, ka viņš pilnībā saprot cilvēka kritušo dabu. Viņš runā par "cilvēcisko nespēku". Viņš zina, ka cilvēka kritusī daba ir nespējīga, ja tā paliek pati par sevi. Tādējādi viņš atkal apelē pie izvēles spēka, kas mums ir jāizmanto, lai pakļautu sevi un savu vājo miesu jaunam kungam, Jēzum, kas padarīs mūs spējīgus dzīvot taisnu dzīvi.

Rom. 6:23 bieži tiek citēts, lai parādītu, ka sods par grēku – tas ir, likuma pārkāpšana – ir nāve. Grēka sods noteikti ir nāve. Bet papildus tam, lai uzskatītu nāvi par grēka sodu, mums vajadzētu redzēt grēku tā, kā to apraksta Pāvils Rom. 6. nodaļā – kā kungu, kas valda pār saviem kalpiem, piemūļojot viņus un izmaksājot nāves algu.

Ievēro arī, ka, attīstoties šai līdzībai par diviem kungiem, Pāvils pievērš uzmanību faktam, ka kalpošana vienam kungam nozīmē brīvību no kalpošanas otram. Atkal mēs redzam skaidru izvēli: vai nu viens, vai otrs. Vidusceļa nav. Vienlaikus, kā mēs visi zinām, būt brīvam no grēka verdzības nenozīmē bezgrēcīgumu; tas nenozīmē, ka mēs necināties un nekad nekritam. Toties tas nozīmē, ka mūs vairs nepārvalda grēks, kaut arī tas paliek mūsu dzīvē un kaut arī mums katru dienu ir jāpiesauc uzvaras apsoliņumi.

Tādējādi šie panti kļūst par spēcīgu aicinājumu ikvienam, kas kalpo grēkam. Šis tirāns par kaunpilnu lietu darīšanu piedāvā tikai nāvi; tāpēc kā saprātīgiem cilvēkiem mums vajadzētu ilgoties pēc atbrīvošanas no šī tirāna. Turpretī tie, kas kalpo taisnībai, dara lietas, kas ir taisnīgas un uzslavas cienīgas, nevis ar domu, ka tādā veidā tiek pelnīta glābšana, bet kā viņu jaunās pieredzes auglis. Ja viņi rikojas, mēģinot nopelnīt glābšanu, viņi zaudē evaņģēlija nozīmi, galveno, kas ir glābšana un kāpēc viņiem ir vajadzīgs Jēzus.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Domas no svētību kalna" nodaļu "Patiesā kalpošanas motivācija" 93.–95. lpp., grāmatā "Messages to Young People" nodaļu "Victory appropriated" 105., 106. lpp., 3. sējumā "Liecības draudzei" nodaļu "Aicinājums jauniešiem" 365. lpp., un 6. sējumā "The SDA Bible Commentary" 1074., 1075. lpp.

"Jēzus nepiekrita grēkam. Pat domās Viņš nepakļāvās kārdināšanai. Tā tas var būt arī ar mums. Kristus cilvēciskums bija savienots ar dievišķumu. Viņš bija sagatavots konfliktam, pateicoties Svētā Gara iemājošanai. Un Viņš nāca, lai darītu mūs par dievišķās dabas līdzdalībniekiem. Kamēr mēs esam vienoti ar Viņu ticībā, grēkam vairs nav kundzības pār mums. Dievs satver mūsu ticības roku, lai vadītu mūs stingri balstīties uz Kristus dievišķumu, lai mēs varētu iegūt rakstura pilnību." (E. Vaita "Laikmetu ilgas", 123. lpp.)

"Kristībā mēs apņemamies saraut visas saites ar sātānu un viņa aģentiem un atdot sirdi, prātu un dvēseli Debesu valstības paplašināšanas darbā. [...] Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir apsolījuši sadarboties ar svētiem cilvēciskiem instrumentiem." (E. Vaitas komentārs "The SDA Bible Commentary", 6. sēj., 1075. lpp.)

"Kristietības apliecināšana bez atbilstošas ticības un darbiem neko nedos. Nevieni nevar kalpot diviem kungiem. Ļaunā bērni ir sava kunga kalpi. Kam viņi pakļaujas, tā kalpi viņi ir, un viņi nevar būt Dieva kalpi, kamēr nav atteikušies no sātana un visiem viņa darbiem. Debesu ķēniņa kalpiem iesaistīšanās izpriece, kurās iesaistās sātana kalpi, nevar būt nekaitīga, pat ja viņi bieži apgalvo, ka šādas izpriece ir nekaitīgas. Dievs ir atklājis svētas patiesības, lai atdalītu Savus ļaudis no bezdievīgajiem un šķīstītu viņus Sev. Septītās dienas adventistiem vajadzētu izdzīvot savu ticību." (E. Vaita "Liecības draudzei", 1. sēj. 404. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kaut arī mums ir visi šie brīnišķīgie apsolījumi par uzvaru pār grēku, fakts ir tāds, ka mēs visi – pat kā jaunpiedzimuši kristieši – apzināmies, cik krituši mēs esam, cik grēcīgi mēs esam un cik samaitātas var būt mūsu sirdis. Vai šeit ir kādas pretrunas? Paskaidrojiet savu atbildi.

2. Grupā sniedziet liecību, ko Kristus ir paveicis jūsos, kādas pārmaiņas jūs esat piedzīvojuši un kāda ir jūsu jaunā dzīve Viņā.

3. Lai arī cik svarīgi ir vienmēr atcerēties, ka mūsu glābšana ir tikai tajā, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā, kādas ir briesmas, ja mēs par daudz uzsveram šo brīnišķīgo patiesību, bet izslēdzam glābšanas otru pusi: ko Jēzus dara mūsos, lai pārveidotu mūs Viņa līdzībā? Kāpēc mums ir jāsaprot un jāuzsver abi šie glābšanas aspekti?